

سفرنامه الکساندر برنز (1834 م)
برگردان: دکتور لعل زاد
لندن، می 2014
فصل سیزدهم - در باره قدرت کندز

ریاست کندز و وسعت آن

قلمروهای کندز در بین کابل و بخارا قرار دارد. من تحت این نام تمام ممالکی را در نظر دارم که در شمال هندوکش و جنوب اکسوس تا غرب شهر بلخ قرار دارند. این محدوده یک ریاست دارد که توسط یک خانواده ازبیک اداره شده، در این اوخر قرت خود را گسترش داده و حالا نفوذ بزرگی بالای این ممالک دارد. این خانواده عبارت از قبیله قتنغ می باشد؛ نام رئیس آن محمد مراد بیگ بوده و توسط رعیش به لقب میر شناخته میشود. تا زمان نچندان دور قدرت این قبیله محدود به کندز بود، اما این رئیس توائسته، قرت خود را بالای تمام دولت های همسایه گسترش دهد؛ او حالا خلم، ایبک، غوری، اندراب، تالقان و حضرت امام را در اختیار داشته، آقای وادی اکسوس علیا و دریاهای معاون آن است. شهر بلخ نیز در دست او است؛ او خود را با تخلیه یا بیرون کردن بخش بزرگ مردم و انتقال آنها به ساحت دیگر اشغالی خود راضی ساخته است. او همچنان سلطنت بزرگ بدخشنان را ضعیف ساخته و در حال حاضر در عملیات بر ضد دولت های کو هستانی در شمال اکسوس مصروف است. ناحیه کولاپ که یکی از این ها بوده و در بین درواز و شغان قرار دارد، هم اکنون در تصرف او است. قدرت او در جنوب تا سیغان (در 30 میلی بامیان) و در امتداد دو معبر هندوکش گسترش دارد.

صعود مراد بیگ

مردم این قلمرو ها عمدتاً مشکل از تاجیک ها است که بومیان اصلی مملکت بوده و کلته کامل مردم بدخشنان را تشکیل میدهد. ازبیک ها یک بخش بسیار کوچک مردم را در مقایسه با آنها می سازند.

رئیس کندز صعود فعلی خود را به هنگام مرگ قلیچ علی بیگ یک رئیس مشهور ازبیک بدست می آورد که برای مدت طولانی بحیث وابسته اسمی شاه کابل در بلخ حاکم بوده است. مراد بیگ کندز یک فرمانده دومی تحت امر این رئیس بوده است.

به هنگام مرگ او که بیش از 8 سال از آن میگذرد، مراد بیگ در توطیه با اعضای مختلف خانواده او سرانجام در ایجاد قدرت خود پیروز می گردد. حالا پسران قلیچ علی بیگ خلم و ایبک را به حیث تابعان او اداره می کند. قتنغ ها همیشه صاحب نفوذ در بین ازبیک ها بوده، اما مراد بیگ اولین فرد خانواده یا هموطنان او است که چنان یک قلمرو وسیع را ایجاد کرده است. این قبیله دارای منشای مغولی بوده و طوریکه گفته میشود اینها و قلماق ها اولاده یک طایفه اند. آنها در مهد فعلی خویش در سده 16 یکجا با مردم بزرگ ازبیک که اولاده تیمور را از سلطنت پدری خویش اخراج کردند، وارد شدند. قرار معلوم کندز دورترین محل تهاجم ایشان بوده است، زیرا ازبیک ها در بدخشنان یا جنوب هندوکش مسکون نیستند. حکومت رئیس فعلی را میتوان نسبتاً مستحکم دانست: زیرا تدبیر او شدید و نیرومند است.

سیاست و قدرت رئیس

بخش اعظم قدرت میر کندز مرهون سیاست او در قبال کسانی است که رعیت او شده اند. او روسای قبلی را در قدرت نگه داشته است، اما با قرار دادن یک بخش سربازان خود و مراقبت قسمی آنها در آن مملکت و به مصرف آنها او به اینترتیب قوت خود را افزایش داده و ساحت جدید اشغالی خویش را بدون خطر قیام حفظ می کند. نیروهای او حدود 20 هزار اسپ و 6 عدد توپخانه است که یکی از آنها 36 پونده است. او هیچ پیاده ندارد، چون ازبیک ها با وجود داشتن آن شاخه ارتش دانش اندکی در باره کاربرد توپ دارند، با وجودیکه داشتن توپ تضمین کننده پیروزی است. من همچنان باید به اعتبار رئیس علاوه کنم که او توپ بزرگ را تا به سارباغ یعنی حدود 50 میل در داخل هندوکش با خود برد بود. این اسلحه توسط نادر شاه از پارس و از مسیر مشهد، سرخس و میمنه تا بلخ آورده شده که میتواند نشان دهنده اثبات عملی خوب بودن مسیر و کالیبری باشد که میتواند بیماید. سواره نیزه های سنگین را انتقال میدهد؛ بعضی ها تنگ قتلله دارند، اما بخش بزرگ آنها غیر مجهز و آماده جنگ اند، با وجودیکه در مقایسه با مخالفان ایشان برتری زیادی دارند. او این سربازان را

با یکمقدار غله تامین نموده و تمام فرماندهان و یک بخش افراد را در حضور دائمی خویش نگه میدارد. مراد بیگ یک زندگی بسیار فعال را رهبری کرده و شخصاً داخل میدان جنگ می‌شود؛ او بطور ثابت اسپ های خویش را برای تهاجم، غارت و غنایم به شمال اکسوس در همسایگی بلخ و مملکت هزاره ها می‌فیرستد (طوری که آنرا بنام "چپاول" مینامند). از آنجائیکه این مردم مسلمانان شیعه اند، آنها بدون هیچگونه ترحمی اسیر شده، یا توزیع می‌گردند و یا به فروش می‌رسند. ذخیره دیگر این بدختان بیچارگان از چترال تهیه می‌شود، یک دولت کوهستانی در شرق بدخشنان که رئیس او باج خود را از موجودات انسانی می‌پردازد. او فقط کاروان های را که از طریق قلمروی او عبور می‌کنند، از این حملات معاف ساخته و همچنان به مقابل اخاذی توسط روسای که مربوط اوست، محافظت می‌کند. او هیچ یا کمترین ارتباط با قدرت های همسایه دارد. با مقامات چینی در یارکند که تجارت بزرگی با آنها وجود دارد، تبادل تحابی وجود داشته و رئیس کندز یکبار سفيری به ارتباط حفاظت راه ها می‌فرستد که توسط دزدان در آنطرف اکسوس مزاحمت می‌شده است. هیچ صمیمیتی با شاه بخارا ندارد، زیرا آنها از یکدیگر می‌ترسند. مراد بیگ بطور ثابت تاخت و تازهای به ولایات بلخ انجام می‌دهد و حاکم آن شهر خود را با فرار نجات میدهد. افغان ها با یک سلسله بزرگ کوهستان ها از کندز جدا گردیده، مملکت بدخشنان در شرق آن نیز فوق العاده دشوار بوده و با کوه های مرتفع بیلوت جدا شده است. با آنهم رئیس کندز از این سلسله ها عبور کرده و بالای چترال حمله نموده است. او همچنان بعضی اوقات به مملکت کافر های سیاهپوش تاخت و تازهای انجام داده که در هندوکش مسکون اند؛ اما آخرین کمپاین او در این بخش حدود چهار سال قبل زیاد موقانه نبوده است. کافرها اجازه میدهند که سربازان او بداخل کوهها پیشروی کند و بعداً بالای آنها حمله می‌کنند. توفان بر فی برپا شده و از 4 هزار اسپ، حدود نیم آن توانائی رهائی خویش را نداشته و قربانی جسارت خویش می‌شوند.

عوايد کندز

عوايد این قلمرو به غله پرداخت می‌شود. در اینجا وفتر غله و مایحتاج زندگی وجود دارد؛ اما پول فوق العاده کمیاب است. هیچ چیزی نمی‌تواند این موضوع را چنین قناعت بخش اثبات کند، زیرا سکه که حالا در جریان است، مربوط یک امپراتور دهلی قبل از عصر نادر می‌باشد. مقدار زیاد تجملات با ارسال بردهگان و حیوانات به مارکیت بخارا از آنجا اشتغال می‌شود. در چنین شرایطی مشکل است بتوان تخمينی از عوايد کندز بست آورد. مراد بیگ برای یک ازبیک، ثروتمند محاسبه می‌شود. او خواستار یکسوم تولیدات از خاک رعیت خود می‌باشد. کندز در برنج بسیار غنی است و مقدار زیاد ابریشم در سواحل اکسوس تولید می‌شود. بدخشنان که زمانی یک مملکت بسیار پربار و بارور بوده، تقریباً بدون سکنه شده و شدیداً قدرت کندز را احساس می‌کند. حاکم آن یکی از کسانیکه خود را او لاده الکساندر بزرگ میداند، برکنار شده و بخش اعظم مردم آن از وادی زیبای ایشان به محوطه کندز آورده شده است. لذا بدخشنان هیچگونه باجی نپرداخته و توسط اسپ های ازبیک ها اشغال شده که سهم بیشتری در ویرانی آن بازی می‌کند. از معادن لعل و یاقوت آن در جای دیگری بحث خواهم کرد. تمام امورات محمد مراد بیگ توسط یک هندو بنام اتمارام یک بومی پشاور اداره می‌شود که دارای لقب دیوان بیگی است. او یک شخص نسبتاً با استعداد بوده و دارای نفوذ نامحدود است. او از منشای وسطی صعود نموده است. هندوان درین ازبیک ها خوار شمرده شده و هرگز اجازه ندارند که لنگی بپوشند؛ اما این وزیر نه تنها امتیاز خود را حفظ کرده، بلکه این امتیاز را برای تمام خدمه ها و قبیله که با او زندگی می‌کند نیز تامین کرده است. او حدود 400 برده در خانه خود دارد که تحفه آفای سخاوتمند او بوده و همچنان خود را از ثروت زیادی بهره مند ساخته است؛ اما شایستگی او قابل ارج و جایزه است. ازبیک ها توانائی پیشبرد مسایل دولتی را ندارند؛ زیرا آنها به استثنای ملاها بدون سواد و آموزش اند. لذا مراد بیگ اثبات تفوق بدون تردید خود را در انتخاب چنین مرد برای پیشبرد حکومت خود نشان داده است. باخاطر او است که باز رگان حفاظت اموال خود را داشته و خود رئیس بدون هیچ دشمنی در ممالکی سلطنت می‌کند که او تابع ساخته است.

خصوصیات مراد بیگ

از آنجائیکه مسایل زیادی به شایستگی شخصی یک رئیس مربوط می‌شود که یک مملکت مشکل از چنین موارد را اداره می‌کند، ما باید خصوصیت او را با دلچسپی زیادی درنظر گیریم. خصایل مراد بیگ که دارای برجستگی های زیادی است، خالی از تناقضات نیز نیست. او گاهی ظالم و بخشنده است؛ او تمام تهاجمات غارتگری را تشویق نموده و غنایم را با وحشیانی که آنها را تامین می‌کند، تقسیم می‌نماید. با قدرتی که ملکیت های خود را با برتری نگه میدارد، او هم مال و هم قدرت واگذار می‌کند، البته با طبیعت محدود، برای افرادی که در اکثر حکومت های آسیائی مرگ است. من به استثنای اخراج اجباری باشندگان یک ولايت بیکی

از غیر صحی ترین و اسیرسازی هزاره ها و کافرهای بیچاره و فروش آنها به حیث برگان، اتهامات دیگری مانند اعمال آشکار استبداد و ظلمی نشنیدم که در حکومت های استبدادی معمول است. تجارت از طریق قلمروی کندر بدون مزاحمت عبور می کند. مالیه پائین است و بعضی منسوجات مانند شال ها با تخفیف کامل مواجه است. مردم همچنان از پرداخت مالیه ابریشم به هنگام بودن ما در کندر معاف بودند. بزرگترین هراس در زیر خدمات این رئیس وحشت نام برگانیه است، طوریکه در برخورد سنگین با آقای مورکرافت و دسته ما نشان داد. او در مورد اشغال کنندگان هند مظنون بوده و کار زیادی ضرور است تا شک و تردید او مرفوع شود. مراد بیگ حدود 40 سال دارد؛ قد او بلند و چهره او مانند یک ازبیک اصیل است: چشم های او کوچک و بدشکل است؛ پیشانی او گشاد و در هم کشیده و تمام قواره او بسیار زننده است. او معتاد به افراط نبوده و در لذات خود میانه رو است. یک شخص روحانی در تالقان که حدود 35 میل از مرکز او فاصله دارد، قدرت زیادی بالای او دارد. او در زندگی اولیه مرهون این مرد برای خدمات و مشوره بوده است؛ او مطلوبی ندارد و پسر دارد که یکی از آنها یک جوان 18 ساله بوده و دارای آینده معلوم میشود.